

Moje brezalkoholne misli

Alkohol. Ena od stvari, ki jih najbolj na svetu sovražim. Ne brez razloga. Sploh mi ni jasno, zakaj ljudje pijejo in zakaj se ljudje napijejo. Jaz sem se odločila, da hočem obdržati svoja jetra, kakršna so, zato se držim stran te, tako zaželeno in razširjene omame.

Še sama ne vem, zakaj sem vedno prezirala ljudi, ki so se pojavili pred mano pijani. Težko jim potem to oprostim. Nekaterim sploh ne morem. Kaj je v alkohola dobrega? Nič. Same slabe stvari se dogajajo zaradi njega. Govorim iz izkušenj. Slabih izkušenj, seveda. Veliko svojega prostega časa preživim v družbi starejših ljudi, ki brez alkohola očitno ne morejo preživeti vikenda. Ne govorim o enem kozarčku, kje pa. Govorim o takih količinah, da te srce boli. Takih količinah, da je dvajsetletnik spolno nadlegoval mojo prijateljico, ki je bila takrat stara dvanajst, ostalih 30 odraslih pa se na to sploh ni odzvalo. Videla sem ljudi, ki jih že dolgo poznam, kako so jih morali nesti na avtobus, kako so skoraj padli skozi okno, kako so par ur v kosu bruhalo. In zakaj? Ker so pili. Zato sem začela bežati pred njimi. Brez skrbi, nikamor daleč. Enkrat nisem uspela zbežati in me je pijanost moje prijateljice tako razburila, da sem dobila panični napad. Ona se tega ne spomni. Zdaj je verjetno jasno, zakaj do alkoholizma ne gojim simpatij, zakaj zame nima smisla.

Kako ljudje reagirajo na moj odnos do alkoholizma? Kot da počnem nekaj narobe. Resno. Vsi mi rečejo, naj ne bom otrok in da bom tudi jaz pila, ko bom odrasla. Pa ne bom. V vsem svojem življenju sem pod pritiskom spila en požirek alkohola in skoraj bruhalo. Ne, hvala. Če to pomeni, da bom vse svoje življenje otrok, mi je prav.

V šoli nas učijo o slabih plateh alkohola. Se to sploh koga dotakne? Ali vsi spijo? Je vredno za to, da je zabava »boljša«, uničevati ljudi? Je vredno zapravljanje življenja ... Po moji logiki - ne. Po logiki večine ljudi - ja.

Zakaj je odločitev o odpovedi alkoholu dobra? Zato, ker je. Zato, ker rešuje življenje. Zato, ker rešuje svet. Se ne strinjate? Veliko ljudi se ne. Mimogrede, jaz sem otrok. S pisanjem tega spisa imam priložnost, da povem jasno in glasno: Svet bi bil brez alkohola boljši. Otroci nimamo glasu, ki bi bil slišan, pa nas je večina bolj odraslih od dejanskih odraslih.

Da zaključim tole moje razmišljanje: alkohol ne bi smel biti dovoljen, obstajati, sploh nič. Vem, da se ljudje z mano ne strinjajo, ampak mi je gladko vseeno. V redu je. Hvala za priložnost, mogoče vsaj malo pripomore k temu, da se mi prisluhne, da se prisluhne glasu

otrok. Tudi odrasli potrebujejo naša mnenja. Če me bo kdo od njih vsaj malo slišal, bo ta moja poteza že napol zmagovalna.

Meta Gašperlin, 9. d

Osnovna šola Šenčur

Mentorica: Katarina Klajn